

Zondag 4 augustus

'... u hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te zijn...' (Rom. 8:15)(NBV).

Patria potestas.

Paulus' publiek zal zijn verwijzing naar Romeinse adoptie wel begrepen hebben bij het onderwijzen van de voordelen die wij genieten als verlost leden van Gods gezin. Een Romeinse vader had de absolute macht en controle, wettelijk heette dat 'patria potestas' (vaderlijke macht), over zijn kinderen op elke leeftijd. Romeinse adoptie was een tweestappen proces waarbij kinderen werden overgedragen van de ene patria potestas naar de andere. 1) Vrijlating (emancipatio). Deze stap omvatte een symbolische verkoop waarbij de natuurlijke vader zijn kind twee keer 'verkocht' en 'terugkocht' en een derde keer niet terugkocht, waarna er een einde kwam aan zijn vaderlijke rechten. 2) Rechtmatige verwerving (vindicatio). Hier legde de adoptie vader zijn adoptiezaak voor aan een Romeinse magistraat, die het kind wettelijk overdroeg aan zijn patria potestas. Ook wij zijn overgedragen vanuit satans macht aan de gezegende patria potestas van onze hemelse Vader! De voordelen van Romeinse adoptie waren Paulus' belangrijkste punt in Romeinen 8: a) De aangenomen persoon verloor alle rechten in zijn oude familie en kreeg een nieuwe vader, plus alle rechten van een wettig lid van zijn nieuwe familie. b) Hij werd erfgenaam van het bezit van zijn nieuwe vader. Wanneer er andere broers en zussen waren, werden zij samen mede-erfgenamen. c) Al zijn schulden werden volledig afgelost, juridische dossiers van zijn geschiedenis werden gewist; het verleden had geen effect meer op zijn nieuwe leven. d) Zeven burgers waren getuige bij alle rechtsgeldige adopties. Als de rechtsgeldigheid van de geadopteerde ooit in twijfel werd getrokken, kon elke getuige een verklaring afleggen van diens legitieme status. Goddank: 'De Geest zelf verzekert onze geest dat wij Gods kinderen zijn' (Rom. 8:16). Niemand minder dan de heilige Geest Zelf bevestigt jouw lidmaatschap in Gods gezin!

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2013. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl*

Maandag 29 juli

'Nu wacht mij de krans...' (2 Tim. 4:8)(NBV).

Cum laude slagen (1).

Herinner jij je nog het gevoel dat je had toen je naam werd afgeroepen om je diploma van de middelbare school of universiteit in ontvangst te nemen en je de woorden 'gefeliciteerd met je slagen' hoorde? Je had het gehaald! Al je inspanningen waren beloond. Je prestaties eindelijk erkend. Vermenigvuldigd dat gevoel nu eens met duizend! En stel je voor dat je verschijnt voor Hem die jou zal belonen met de kroon van rechtvaardigheid, onder het toeziend oog van de heiligen aller tijden. Paulus verwachtte dat hij cum laude zou slagen: 'Maar ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop volbracht, het geloof behouden. Nu wacht mij de krans...' (v.7-8). Laten we de komende dagen eens kijken hoe je voor dit leven cum laude kunt slagen. Door een onzelfzuchtig leven te leiden. Er is geen grotere belemmering voor het leven dat God voor je bedoeld heeft dan egoïsme. Ego en zelfpromotie vervuilen onze zielen en maken onze relaties kapot. Paulus begreep dat het nodig was het ego te ontronen. '... ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij' (Gal. 2:20). Dit had als gevolg: a) Een verandering van waarden. Ooit leefde Paulus om Christenen te vervolgen, nu zegt hij: 'Want voor mij is leven Christus...' (Fil. 1:21). b) Een verandering van ambitie. De oude Paulus, die een gerenommeerde religieuze kanjer wilde zijn, zegt: 'Maar wat voor mij winst was, ben ik omwille van Christus als verlies gaan beschouwen' (Fil. 3:7). c) Een verandering van denken. De briljante filosoof, farizeeër en wetgeleerde doet afstand van zijn zelfzuchtige manieren en schrijft: 'Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had' (Fil. 2:5).

Dinsdag 30 juli

'De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn' (Rom. 8:19)(NBV).

Cum laude slagen (2).

Door een offervaardig leven te leiden. Redding is gratis, maar cum laude slagen is kostbaar: 'Omwille van hem heb ik alles prijsgegeven' (Fil. 3:8). Ooit had Paulus een comfortabel leven, toen veranderde alles. Hij werd acht keer bijna doodgeslagen. Hij werd bedreigd door volksgenoten en vreemdelingen. Hij verdroeg naaktheid, slapeloosheid, honger en dorst (zie 2 Kor. 11:23-29). Raakte hij ontmoedigd? Ja. Gaf hij op? Nee. '... schep ik vreugde in mijn zwakheid: in beledigingen, nood, vervolging en ellende' (2 Kor. 12:10). Bad hij om hulp? Natuurlijk. Drie keer vroeg hij de Heer om zijn lijden te verlichten. Toen God antwoordde: 'Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid' (v. 9), leerde hij 'een behagen te hebben in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil' (v. 10)(HSV) en steunde op Gods kracht. Waar vond hij zoveel vreugde? In 'de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus' (Fil. 3:8)(HSV). Intimiteit met Christus was zijn verterende passie. Hoewel hij zich bewust was van zijn problemen, bleef hij toegewijd aan zijn Heer. 'Omwille van hem heb ik alles prijsgegeven; ik heb alles als afval weggegooid. Ik wilde Christus winnen' (v. 8). Paulus besloot dat cum laude slagen alle moeite waard was. '... wij moeten delen in zijn lijden om met hem te kunnen delen in Gods luister. Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard. De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn' (Rom. 8:17-19). Leef vandaag met dat beeld voor ogen.

Woensdag 31 juli

'Ik ga recht op mijn doel af: de hemelse prijs...' (Fil. 3:14)(NBV).

Cum laude slagen (3).

Door een doelbewust leven te leiden. Mensen die veel bereiken blijven gefocust op hun doel. Ze zijn zo gericht op één ding dat ze vaak worden beschouwd als fanatici. Ze filteren het irrelevante en zoeken in op hun doel als een laserstraal, terwijl overal om hen heen anderen rommelige levens leiden met veel spraakmakende projecten die nooit van de grond komen. Paulus' roeping was de obsessie van zijn leven. '... maar één ding is zeker: ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat voor me ligt. Ik ga recht op mijn doel af: de hemelse prijs waartoe God mij... roept' (vs. 13-14). Het nam hem zo in beslag dat alle andere belangen erbij verbleekten. Hij stond niet toe dat iets of iemand hem van winnen afhield. Hij schreef: 'Strijd de goede strijd van het geloof' (1 Tim. 6:12). Hij wist dat het niet genoeg was om sterk te zijn in het geloof, je moet ook sterk zijn in de strijd. Soms bepalen angst, kritiek en vroegere fouten onze richting en doelloos door onze dagen. De toekomst dringt zich aan ons op maar lijkt meer op het verleden. We 'oliën de tandwielen die het hardste knarsen,' in de hoop dat het leven ons gunstig gezind is. Maar het werkt niet! Cum laude slagen: 1) Vraagt om focus. En focus ontstaat niet vanzelf, die moet je richten. 2) Vraagt om enkelvoudige focus. 'Eén ding.' 3) Vraagt om het vergeten van mislukkingen uit het verleden. 4) Vraagt om intensieve anticipatie op toekomstig succes. 'Ik richt mij op wat voor mij ligt.' 5) Vraagt om een niet terughoudende aanpak. 'Ik ga recht op mijn doel af.' Neem deze stappen en ook jij slaagt cum laude.

Donderdag 1 augustus

'... wie verstandig is, let op elke stap' (Spr. 14:15)(NBV).

Neem de duik (1).

Nadat je hebt gebeden, gepland en voorbereid, komt er een moment waarop je de sprong moet wagen. Is het eng? Absoluut! Er zijn twee soorten mensen: zij die springen voor ze kijken, zij worden gedreven door impuls. En zij die kijken, kijken en nogmaals kijken maar nooit springen, zij worden beheerst door angst. Wie ben jij? Om naar het beloofde land te komen moest Israël de Jordaan oversteken wanneer het vloed was. Het moet het sterkste hart een slag hebben doen overslaan. God had beloofd dat wanneer de voeten van de priesters die de ark droegen het water instapten, het water zou terugrollen. Kun je je hun gedachten voorstellen? 'Kunnen we niet wachten tot het tij zakt? Waarom moet ik eerst? Wat als het water niet wijkt en ik verdrink?' De stap tussen voorzichtigheid en paranoia is kort en steil. Voorzichtigheid draagt een gordel; paranoia vermijdt alle auto's. Voorzichtigheid wast met zeep; paranoia vermijdt elk menselijk contact. Voorzichtigheid spaart voor de oude dag; paranoia klampt zich vast aan elke cent. Voorzichtigheid bereidt voor en maakt plannen; paranoia raakt in paniek. Voorzichtigheid berekent risico's en waagt de sprong; paranoia komt het water nooit in. Om je door God bepaalde bestemming te bereiken moet je je niet langer inhouden, God gehoorzamen en het water instappen. Zodra je dat doet, zullen deuren zich gaan openen en middelen vrijkomen, daar waar nu slechts tekort lijkt. God zal voorzien in middelen, methoden en mankracht. Vertrouw dus op zijn belofte: '... heb ik u liefgehad. Daarom heb ik mensen gegeven in uw plaats... Wees niet bevreesd, want ik ben met u' (Jes. 43:4-5)(HSV).

Vrijdag 2 augustus

'... onder u zijn eeuwige armen' (Deut. 33:27)(HSV).

Neem de duik (2).

Stel je voor: Een vader is met zijn twee kleine kinderen aan het spelen. Hij zit in het zwembad en nodigt hen uit om naar hem toe te rennen en in zijn armen te springen. De ene doet het, de andere niet. Degene die het niet doet, kijkt vrolijk, juicht en springt op en neer. Maar wanneer haar vader haar uitnodigt om hetzelfde te doen, schudt ze haar hoofd en trekt zich terug. Ben jij dat? Blijf je aan de rand van het zwembad staan, neem je nooit de duik, heb je er vrede mee om het leven te ervaren via anderen? Leef je liever zonder enig risico ooit? Uit vrees voor het ergste, geniet je dan nooit van het beste. Weet je niet zeker waar je in springt? Is dat het probleem? Lees dan dit: 'onder u zijn eeuwige armen.' Ja, het is dwaas om je ogen te sluiten en te springen voor je weet of er eigenlijk wel water in het zwembad zit, of voordat je vader gezegd heeft: 'Kom, ik zal je vangen.' Geloof is weten dat de enige manier om je angst voor water te overwinnen is om de sprong te wagen, want Degene die je roept, was er al voor jou vanaf het moment dat je zijn kind werd. Niets is belangrijker voor hem dan jouw veiligheid, de ontwikkeling van je geloof en je totale welslagen in het leven. God zei tegen Jozua: '...Nu dan, sta op, steek deze Jordaan over, u en heel dit volk, naar het land dat ik aan hen, de Israëlieten, ga geven... Alleen, wees sterk en zeer moedig, door nauwlettend te handelen overeenkomstig heel de wet die Mozes, Mijn dienaar, u geboden heeft. Wijk daar niet van af, naar rechts of naar links, opdat u verstandig zult handelen overal waar u gaat' (Joz. 1:2, 7). Let op de woorden: 'sta op' en 'wees sterk'. Met andere woorden: neem die duik.

Zaterdag 3 augustus

'Maar zijn zonen gingen niet in zijn wegen...' (1 Sam. 8:3)(HSV).

Wat staat een ouder te doen?

Van tijd tot tijd wanhoopt elke ouder wel eens aan de beslissingen en handelingen van zijn kind. 'Ik heb mijn best gedaan om ze netjes op te voeden, heb ik als ouder gefaald?' Falen is een feit dat hoort bij het leven - en bij het ouderschap - en niemand doet het perfect! Ouders gaan uit van een zwaardere schuldenlast dan ze verdienen. Kijk eens naar een aantal bijbelse voorbeelden van alledaags ouderschap: Isaak had, op zijn best, 50 procent succes met zijn zonen Jakob en Esau. Aäron sloeg de plank helemaal mis met Nadab en Abihu. Manoach's zoon Simson heeft de 'zoon-van-het-jaar prijs' niet gewonnen! En Samuël, een erkende morele en spirituele reus, zag hoe zijn zonen zijn voorbeeld en onderwijs verwierpen en levens van omkoping en schande najaagden. Sinds Adam hebben kinderen die 'hun eigen ding doen' de harten van hun ouders gebroken! Dus wat staat je als ouder te doen? 1) Realiseer je dat jij niet verantwoordelijk bent voor hun beslissingen. Ze maken hun eigen keuzes. Jezelf veroordelen ontmoedigt je alleen maar en ondermijnt je vermogen om de ouder te zijn die ze nodig hebben. De Bijbel zegt: 'Het is de Heer die redt' (Jona 2:9). Hij redt en bevrijdt - niet jij. 2) Bid voor hen en geef hen aan God. Angst en frustratie maken je alleen maar het soort ouder dat niet van hen kan genieten en bij wie zij niet graag zijn. Je bent er niet op gebouwd om zo'n last te dragen; je hemelse Vader wel, en hij wil hem voor je dragen (1 Petr. 5:7). 3) Vergeet niet dat God meer van hen houdt dan jij! Hij gaf zijn enige kind om die van jou te redden. Hij kent het hart van je kind, weet hoe hij het kan bereiken en naar hem toe kan keren. Dus geef je kind aan hem!